

המלך המקובל

בעל התסמונת דאון

סיפור מאת בוני ורדי

היו היה מלך אחד שלא היו לו ילדים. המלך היה עצוב מאוד, כך עברו שנים רבות של צער. ואז אשתו נכנסה להריון. המלך שמח מאוד מאוד, כל יום היה ארוך מקדמו והוא חיכה וחיכה עד ליום שבו יהיה לו יורש.

ואז הגיע היום הגדול, המלך חיכה בהתרגשות, ואז יצאו שני רופאים ואמרו לו כך:

"יש לנו חדשות טובות וחדשות רעות"

המלך חסר נשימה שאל:

"נו, מה החדשות?"

"ובכן, החדשות הטובות הן שהוא בן ויהיה לך יורש,

והחדשות הרעות הן שיש לתינוק תסמונת דאון".

המלך היה מאוכזב מאוד, אבל לא נתן לאף אחד לראות את זה.

הוא אמר:

"מה הבעיה?! זה בכלל לא מפריע, הוא יכול להיות מלך מוצלח מאוד".

לאט לאט התחיל המלך לחוקק חוקים שיכינו את העם לקבל את היורש.

- חוק 1: כל מי שיש לו תסמונת דאון יכול לעלות לאוטובוסים ורכבות בלי לשלם, והיושבים חייבים לכבד אותם ולפנות להם מקום ליד הדלת.

- חוק 2: כל מי שיש לו תסמונת דאון יכול לאכול במסעדות בלי לשלם, ובעל אותה מסעדה יהיה פטור מלשלם מיסים.

- חוק 3: בכל משרד ממשלה, המנהל צריך להיות עם תסמונת דאון.

- חוק 4: בכל בסיס חיילים יש שני מפקדים . מפקד אחד רגיל ומפקד אחד עם תסמונת דאון.

- חוק 5: בכל תוכנית טלוויזיה צרכים לשתף איש או אישה שיש להם תסמונת דאון.

המלך הקים את החוקים האלו כדי שהעם יתרגל שמי שיש לו תסמונת דאון יכול לשלוט. ואכן העם התרגל, אנשים החלו לכבד כל מי שהיה נראה שיש לו תסמונת דאון. והיו אנשים שהתחילו להתחזות לתסמונת דאון כדי לקבל כבוד וצו'פרים.

המלך היה מרוצה , וככל שהעם התרגל יותר המלך נהיה יותר שמח. הימים עברו, השנים חלפו, והילד נהיה לנער, החוקים קוימו והנסיך היה נערץ על כולם. המלך נהיה זקן וחלה במחלה קשה, כעבור שבוע ימים נפטר המלך, והנער הפך להיות למלך.

כל חשובי הממלכה הגיעו לטקס ההמלכה, העם אהב מאוד את המלך החדש, הוא היה חכם ונחמד, הוא עזר לזקנים ופרנס עניים ועשה את העבודה שלו טוב מאוד, אף אחד לא רצה להיות מלך במקומו כי הוא היה מלך ממש טוב.

יום אחד הגיעה שמועה כי העם השני פותח במלחמה. שריו ויועציו חשבו איך לנצח, הם חשבו על כל מיני דברים מתוחכמים מאוד, אבל המלך רצה לברר למה העם השני רצה לפתוח במלחמה . לכן, הוא לקח את מרכבתו ורכב אל המלך השני, כשהגיע שאל:

"למה אתם רוצים לפתוח עלינו במלחמה?"

חשב המלך השני ולבסוף אמר:

"אתה צודק אין שום סיבה, אני מבטל את המלחמה"

והעם הלך לחגוג חגיגה גדולה ושמחה לכבוד המלך, כל העם הריע למלך.

ובכן, זה הסוף.